

РЕШЕНИЕ

№ 291

гр. ****, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – **, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ****

при участието на секретаря ****

като разгледа докладваното от **** Административно наказателно дело № 20231420200637 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.58д-63д от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и е образувано по жалба на П. К. П. от град ****, ЕГН **** против наказателно постановление (НП) № 22-0967- 000535 от 18.04.2022 г., издадено от началник група в ОД на МВР-****, сектор ПП ****, с което за извършени нарушения по чл.6 т.1; чл.137А ал.1; чл.104а и чл.100 ал.1 т.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на основание съответно чл.183, ал.2, т.3, пр.1; чл.183, ал.4, т.7, пр.1; чл.183, ал.4, т.6 и чл.183, ал.1, т.1, пр.2 от ЗДвП, на жалбоподателя са наложени четири административни наказания „глоба” в размер съответно на 20.00 /двадесет/, 50.00 /петдесет/, 50.00 /петдесет/ и на 10.00 /десет/ лева. В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност и неправилност на атакувания акт, като се твърди и наличие на неправилно отразена фактическа обстановка.

Делото е гледано от състав на РС и с решение от 06.03.2023г. по адм.д. № 73/2023 г. наказателното постановление е потвърдено. С решение от 30.06.2023г. по КАНД№ 207/2023г. Адм.съд **** е обезсилил решението на РС **** на осн.чл.221 ал.3 АПК, поради допуснати процесуални нарушения – неправилно конституирана и призовавана страна – ответник, и върнал делото на РС за ново разглеждане от друг състав.

При новото гледане на делото съгласно указанията на АС **** като ответник е конституирана и призовавана надлежната страна –Началник Група ОД на МВР- ****, Сектор „Пътна полиция“,издател на НП.

При новото гледане на делото жалбоподателят поддържа жалбата,така както е подадена.

Новоконституираният ответник редовно призован не се е явил в съдебно заседание и не е ангажирал становище по жалбата. В съпроводителното писмо до РС ****, с което е

представена административната преписка, се моли обжалваното НП да бъде потвърдено. Не се претендират разноски. Прави се възражение при евентуално уважаване на жалбата за присъждане на адвокатско възнаграждение под предвидения в Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения минимум.

Настоящият състав намира депозираната жалба за процесуално допустима. Подадена е в преклузивния срок, предвиден в чл.59 ал.2 ЗАНН, от лице, имащо право и интерес от обжалване и против акт - наказателно постановление от категорията на обжалваемите. Разгледана по същество депозираната жалба се явява частично основателна - по отношение на декриминализираното към настоящия момент нарушение по чл.100 ал.1 т.1 ЗДвП жалбата е основателна.

След като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и съображенията на страните, настоящият състав приема за установено от фактическа страна следното:

Административнонаказателното производство е образувано на 07.04.2022 г. със съставянето на акт за установяване на административно нарушение (АУАН) Серия GA, № 580436, за това, че на същата дата, в 20:10 часа, в град ****, по пътен възел, свързващ ул. „*****“ с ул. „*****“ жалбоподателят управлявал лек автомобил „*****“ рег.№****, като на кръстовището с ул. „*****“ извършва маневра завиване на дясно без да спазва предписанието, въведено с пътен знак Б2 и без да използва обезопасителен колан по време на движение, с който автомобилът е оборудван. В АУАН е отразено още, че водачът използвал мобилен телефон по време на движение без устройство, позволяващо използването на телефона без участието на ръцете и не е представил контролен талон към СУМПС. Актосъставителят квалифицирал нарушенията съответно като такива по чл.6 т.1; чл.137А ал.1; чл.104а и чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП. Актът е съставен в присъствието на един свидетел – очевидец и на жалбоподателя, като последният подписал и получил препис от АУАН. В законоустановения срок жалбоподателят П. не е подавал писмено възражение до АНО срещу така съставения му акт – нито при съставянето му, нито в по-късен момент. Въз основа на горния акт за установяване на административно нарушение, при идентично с АУАН описание на фактическата обстановка, наказващият орган е издал атакуваното НП № 22-0967-000535/18.04.2022 г., издадено от началник група в ОД на МВР-****, сектор ПП - ****, с което за извършено нарушение на чл.6, т.1 ЗДвП, на основание чл.183, ал.2, т.3, пр.1 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20.00 лева; за нарушение на чл.137А, ал.1 ЗДвП, на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 лева; за нарушение на чл.104а от ЗДвП, на основание чл.183, ал.4, т.6 от ЗДвП, му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 /петдесет/ лева и за извършено нарушение на чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП, на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.2 ЗДвП му е наложена „глоба“ в размер на 10.00 лева.

При обжалването на НП пред Врачанския районен съд са събрани гласни доказателства, посредством разпит на актосъставителя и на свидетеля-очевидец, както и на свидетел,

посочен от жалбоподателя. С показанията си актосъставителят Ц. и свидетелят Й. установяват датата и мястото на нарушенията, както и тяхното авторство. Същите свидетели твърдят, че възприели жалбоподателя-водач на процесния автомобил, който при извършена маневра завой на дясно не е спазил предписанието на пътен знак „Б2 Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство!“, управлявал същото МПС без поставен обезопасителен колан, говорел по мобилен телефон по време на движение без устройство, позволяващо използването на телефона без участието на ръцете, и не представил контролен талон към СУМПС по време на проверката.

Съдът дава вяра на свидетелите-полицейски служители и кредитира показанията им, като последователни, логични и кореспондиращи с представените по делото писмени доказателства. Свидетелите споделят свои непосредствени впечатления. Същите са незаинтересован от изхода на делото. Показанията им взаимно се допълват.

Св.**** поддържа, че пътувал с жалбоподателя в процесния автомобил, и по тази причина присъствал на извършената проверка. Същият твърди, че телефонът на жалбоподателя бил в режим на високоговорител, и бил поставен до скоростния лост в л.а. Съдът не дава вяра на показанията на св.****, като отчита заинтересоваността му от изхода на делото, предвид близките му отношения с жалбоподателя и желанието да му услужи. Показанията на свидетеля са изолирани, не се подкрепят от останалите доказателства по делото и се опровергават от показанията на първите двама свидетели, на които съдът дава вяра, и които свидетели са категорични, че при извършване на проверката жалбоподателят е бил сам в л.а. Т.е. свидетелят не е пътувал с жалбоподателя. Извод в тази насока съдът прави и от факта, че жалбоподателят не е правил никакви възражения нито при съставяне на акта, нито в по-късен момент. Поддържаното от процесуалния му представител при гледане на делото становище не отговаря на обективната действителност, а е изградена защитна теза.

По делото са приети и приложени следните относими писмени доказателства: АУАН № 580436 от 07.04.2022 г., съставен от М. Ц. – мл. автоконтрольор при сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР ****; Наказателно постановление №22-0967-000535 от 18.04.2022 г., издадено от началник група към ОД МВР - ****, сектор „Пътна полиция“ ****; Справка за нарушител/водач; Заповед №8121з от 14.05.2018 г. на министъра на външните работи.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи: АУАН е съставен от компетентно (териториално и материално) лице - младши автоконтрольор към ОД МВР - ****, сектор „Пътна полиция“, който безспорно е длъжностно лице на службите за контрол, предвидени в ЗДвП, и който по силата на чл. 189, ал. 1 от ЗДвП е компетентен да съставя актове за нарушения по този закон. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок, от компетентен орган, съгласно Заповед №8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи.

Спазена е разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН, тъй като наказателното постановление съдържа всички минимално изискуеми реквизити. Нарушенията са описани точно и ясно, ведно с обстоятелствата, при които са извършени, а при издаването на административния акт е

спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. Вменените във вина на жалбоподателя нарушения са индивидуализирани в степен, позволяваща да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Посочени са нарушените материалноправни норми, като наказанията за нарушенията са диференцирани правилно. В случая, не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административнонаказателното производство. Правилно, както се изложи са квалифицирани деянията, с оглед текстовото им описание, посочена е дата и място на нарушенията, както и извършителя. Посочени са санкционните разпоредби, въз основа на които е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

От събраните по делото доказателства по категоричен и несъмнен начин се установява, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на вменените му нарушения.

Установява се по категоричен начин, че на 07.04.2022 г. , около 20:10 часа, в град ****, по пътен възел, свързващ ул.,***** с ул.“*****“ жалбоподателят П. е управлявал лек автомобил “*****” с посочения рег.номер, като на кръстовището с ул.“*****“ е извършил маневра завиване на дясно без да спази предписанието, въведено с пътен знак „Б2 Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство!“ и без да използва обезопасителен колан по време на движение, с който автомобилът е оборудван. С оглед гореизложеното се мотивира извод, че административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е установил, че жалбоподателят е осъществил състав на нарушението по чл.6, т.1 от ЗДвП, предвид което административната му отговорност е ангажирана основателно. Наложено наказание глоба в размер на 20.00 (двадесет) лева, предвидено в разпоредбата на чл.183, ал.2, т.3, пр.1 от ЗДвП е фиксирано по вид и размер, поради което отпада необходимостта да се обсъжда въпросът за индивидуализация на наказанието. Правилно е ангажирана и административнонаказателната му отговорност и за нарушение по чл.137А, ал.1 ЗДвП-неизползване на обезопасителен колан, и на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 му е наложена глоба в размер на петдесет лева, като и за това нарушение санкцията е фиксирана по размер. Извършването на нарушението на разпоредбата на чл.104а от ЗДвП, която предвижда, че на водача на пътно превозно средство е забранено да използва мобилен телефон по време на управление на ПС, освен при наличие на устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му, също е доказано по категоричен и безспорен начин, както от свидетелските показания, така и от писмените доказателства. Административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е установил, че жалбоподателят е осъществил състав на нарушението по чл.104а от ЗДвП, предвид което административната му отговорност е ангажирана основателно. Наложено наказание глоба в размер на 50.00 (петдесет) лева, предвидено в разпоредбата на чл.183, ал.4, т.6 от ЗДвП е фиксирано по вид и размер, поради което отпада необходимостта да се обсъжда въпросът за индивидуализацията му. Случаят не е маловажен предвид степента на обществена опасност

на деянието за здравето и живота на участниците в движението. Нарушението по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, чиято разпоредба предвижда, че водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него, като в случай, че не носи така определените документи, водачът се наказва съгласно чл.183, ал.1, т.1 от ЗДвП с глоба от 10.00 лв. Също безспорно е установено, че жалбоподателят не е носил КТ към СУМПС, което е нарушение на разпоредбата на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП/действаща към момента на извършване на нарушението/и наказващият орган правилно и законосъобразно е ангажирал отговорността му, като му е наложил съгласно чл.183, ал.1, т.1, предл.1 от ЗДвП наказание „глоба” в размер на 10.00 (десет) лева.

В заключение според съда доказателствената сила на редовно съставения АУАН срещу наказаното лице, въведена с нормата на чл.189 ал.2 ЗДвП не е оборена от събраните по делото доказателства. Всички отразени в акта и НП нарушения са осъществени от обективна и субективна страна. Всички нарушения са извършени от субективна страна при наличие на пряк умисъл. Като водач жалбоподателят е бил наясно със значението на знак Б2, бил е наясно, че следва да използва предпазен колан при управление на МПС, да не използва по време на движение телефон и да носи контролния талон към свидетелството за управление към момента на извършване на нарушенията. Жалбоподателят е съзнавал общественотоопасния характер на нарушенията и общественотоопасните им последици, но е целял настъпването им.

Съдът не споделя доводите на процесуалния представител на жалбоподателя, че акта и НП били съставени/издадени при неизяснена фактическа обстановка, тъй като не било ясно какъв модел бил лекия автомобил, управляван от него – А 3 или С 3. По категоричен начин е установено от доказателствата по делото какъв автомобил е управлявал жалбоподателя при извършване на нарушенията – неговата марка и регистрационен номер, и допуснатата техническа грешка при изписване модела на лекия автомобил не е в състояние да намери отражение върху правилността и законосъобразността както на АУАН, така и на НП, нито да злепостави и осуети по какъвто и да е начин правото на защита на жалбоподателя, при положение, че той не излага по какъв начин допуснатата техническа грешка се е отразила върху правото му на защита. Още повече, че подобни възражения не са правени нито при съставяне на акта, нито в по-късен момент. Не се излагат доводи в тази насока и в жалбата против НП, и при първоначалното гледане на делото.

С оглед изложеното, съдът намира въззивната жалба за неоснователна, тъй като извършването на посочените административни нарушения от обективна и субективна страна от страна на санкционираното лице е безспорно и категорично установено и доказано, спазени са правилата на процесуалния и на материалния закон при издаването на АУАН и НП, поради което съдебният състав намира, че следва да потвърди наказателното постановление като правилно и законосъобразно. Доколкото последното нарушение/не носи контролен талон/ към настоящия момент е декриминализирано, НП в тази му част следва да бъде отменено на основание чл.3 ал.2 вр. ал.1 ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.5 и чл.63 ал.2 т.1 и т.5 от ЗАНН, Врачанският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №22-0967-000535/18.04.2022 г., издадено от началник група в ОД на МВР ****, сектор ПП, в частта, с което за извършено нарушение на чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП, на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.2 ЗДвП на П. К. П. от гр.****му е наложена „глоба” в размер на 10.00 лева.

ПОТВЪРЖДАВА горното наказателно постановление в останалите му части.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд **** по реда на гл.ХІІ АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за неговото изготвяне.

Съдия при Районен съд – ****: _____